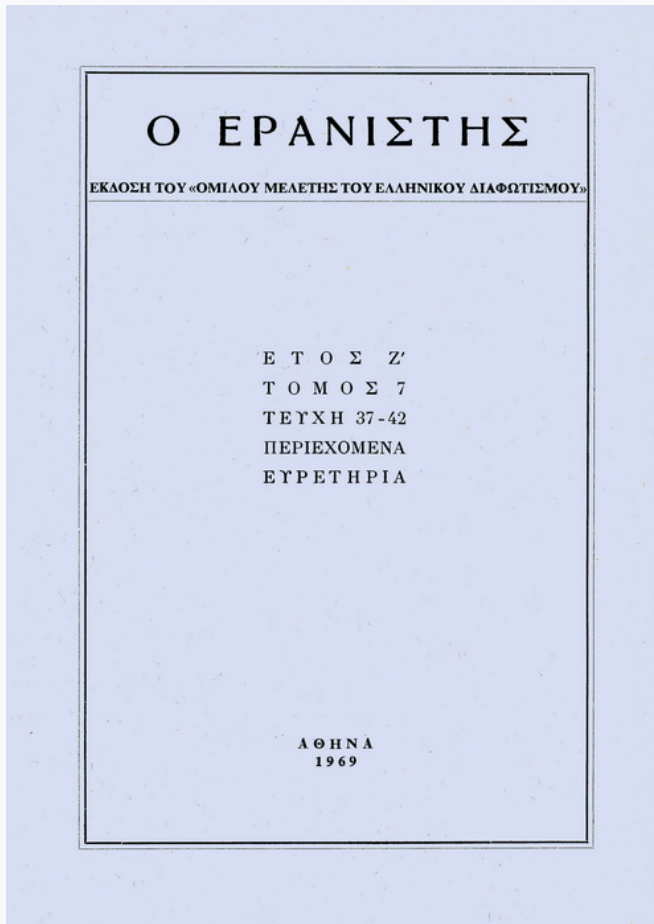


The Gleaner

Vol 7 (1969)



Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης



This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποιήσε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθοῦπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Α. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Α. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τὶς βινιέτες τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τὶς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοσις θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεσις τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοσις τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρὸ βλ. ἐκδοσις Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολη 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ καὶ ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβασις στὸ κείμενο, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιο Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιο Θ'". Ὡστε, εἴτε ἡ ἐκδοσις ἐγίνε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφο, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοσις ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερο εἶναι νὰ ἐγίνε κατὰ τὴν πρώτη παραμονή του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνο δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσή του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρη φορὰ πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ τὴν πίστη στὴν ἔνοπλη ἐξέγερσις. Λίγο ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸ κείμενο τὴν ἴδια ἐποχὴ πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριος — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπη προσπάθεια. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάστασις καὶ ἀγαθαγγελισμός. Ἴσως πάλι ἀργότερα νὰ ἀποκηρύξε σιωπηρὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιο «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖο Μαρκιδ. Πούλιου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριο τοῦ 1796, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία για τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικές γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπές καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνῶρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικώτατο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Δημῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικά*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες ποῦ δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγιον, καὶ πιθανότατα κληρικόν, ἐκδότην παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὰς γραφεὶς τῶν ἄλλων χειρογράφων ποῦ εἶχε ὑπόψην του, καθὼς καὶ τὶς γραφεὶς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνο ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσιν τοῦ Ἀγαθαγγέλου, ποῦ καὶ ὡς διδῆλο κυκλοφόρησε μὲ μικρὰς παραλλαγὰς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρρος τεράστιον ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸν ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενον τὸ ἴδιον δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανόησις, ἔλλειψις εἰρημῶν καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιο καλύτερον μέλλον. Οὔτε λέξις γιὰ τὸ περίφημον «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποια ἀπὸ Θεοῦ δοθήθεια. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιον, ἀντίθετα πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριον στόχον τὴν Γερμανίαν καὶ τὶς «αἰρετικὰς» θρησκευτικὰς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕψος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς; Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀναγνώστες μὲ θαυμαστὰς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιον Ε' γιὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴν τῶν Ἰσμηλιτῶν — ποῦ ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὁ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπη σύνταξιν καὶ κοφτερά. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψην τοῦ ὁ Σολωμός. Γιατὶ πιστεύω πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕψος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴν του.

13. Κουρίλας, ὁ. π. Ἐρακικά ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ὁ Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ εἶναι παρέμβλητοι στὸ ἔντυπο, ἀπὸ ὅπου πέρασαν καὶ στίς ὑπόλοιπες ἐκδόσεις, ἐνῶ λείπουν ἀπὸ τὰ περισσότερα χειρόγραφα — γιὰ νὰ δώσουν τέτοια διάδοση καὶ ἀξία στὸν Ἀγαθάγγελο, ὥστε καὶ μόνο τὸ ὄνομά του νὰ φορτισθῆ μετὰ τὸ μυθολογικὸ θάρος ποῦ τὸ κράτησε ὡς τις μέρες μας.

Νομίζω πὼς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στὴν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σὰν κάτι τὸ μαγικόν, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, ποῦ ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίζεται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μετὰ τις ἐπιπτώσεις. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια ποῦ δηλώνουν τὴ σκέψη, παρὰ ἀποκτοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογικὴ) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μετὰ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίον, χειρόγραφο ἢ ἔντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μετὰ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μετὰ τὸν περίφημον μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ ποῦ ἕνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ νὰ ἀνδρωθῆ, μετὰ ὅπλο τὸν Ἰουτικοφερμένο ὀρθὸ λόγον, ἔσοι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀποκάλυψως γνώση ὀπλιζόνται μετὰ τις προφητεῖες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενον ποῦ γράφτηκε γιὰ θρησκευτικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικοὺς ἀγῶνες.

Ἀλέξης Πολίτης

14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνονται λόγος γιὰ ὁμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στὴν ἐκκλησία τὸ βιβλίον τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸν ἐπέρασε, ὅχι βέβαια μετὰ τὴν

κατανόησή του ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή ποῦ ἔκανε ἕνα βιβλίον σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλιν».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτον καὶ τὸν Παπουλάκη βλέπε: Μπάμπη Ἀννίνου, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, Ἀθήναι 1925, σελ. 377-481.

Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

4
 ἰδοὺ αὐτοὺς, ἢ περὶ ἐμπεδοκλῆος τῆς ἐκείνου τοῦ
 ἰσακρυμμένου, ἢ κοίτης, οὗτις ἦδη ἔφρασε τὸ
 φοβερὸν τελευταῖον. ἔστων τὴν ἔξ
 ἴφης βοῶντων ἀδελφῶν ὡς πάλιν τῆς ἡμα-
 τῶν, ἢ ἰδουκωθεὶς ἕκαστα ἄλλης γυναικίνας
 φωνῆς, ἥτις ἐλάγει μοι καθάρως τὰ τοιαῦτα.
 Ἦρωσιμα Ἀγαθαγγελε! μὴ φοβῆ, ἀλλ' ἐξέλ-
 θε τὴ ταμίου, ἢ ἕταγε εἰς τὸν παραθύ-
 λασιον ἤκον, καὶ ἔτι ἂν σοὶ ἀποκαλυφθῆ,
 γράψον αὐτὸ ἐπὶ πίνακος, ἢ πάντα καταλε-
 τῶς ἐγγράξων, καὶ μὴ ἕσως ἰδεῖσθαι
 ἴνα μὴ ἰδουκωθεὶς τὸ ὄνομα σὺ ἐπὶ τῆς βιβλίου
 τῆς αἰωνίης ζωῆς. ἔξῃδον εὐδὸς ἀπὸ τῆ κελ-
 λῆ μου, ἰωπίζομενος τὸ ἐπιτάγμα, ἀπλῶς
 εἰς τὸ περιβόλιον κατὰ τὴν προσοχὴν, ἢ ἐν τῷ
 ἄμα ὡς ἔδον ἐπὶ ἔκπτον ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πε-
 κῆνοι, ἢ σοῖται πῆρσι, ἢ ἑσάξω ἀνδρωπῆνοι
 ἔπειτα κατὰ γῆς, ἢ ἑκρυβον τὸ πρῶ-
 σκεῖν μου. διότι ὁ φοβῆ, ἢ τῆρος τοῦτοστος
 πατέλαβε τὰς ζήτησὶς διήμας μὴ, τὸσπον ἡ
 ἰδοὺ αὐτοὺς εἰς ἡματὸν ἔλθειν ἐπὶ πλῆον, ἢ τὸ
 ἰδοὺ αὐτοὺς, ἔως ἔτι πάλιν ἔξ ἄλλης τερπνοτήτας
 ἡμῶς φωνῆς ἔγνων τὸν ἡματὸν μὴ ἰδουκωθεῖ-
 μῶς.

5
 ἄνθρωπον, ἥτις ἐλέγει μοι ὅτως. οὐκ ἀνδραπὴ γυ-
 ρῆτι, ἢ βλαψοὺ κατὰ
 καὶ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπο-
 καλυφθῆ γράψον πῶς, ἂς ἰδοὺ αὐτοὺς τῶν με-
 τὰ ταῦτα πῶς. ἔγρηθῃ ὄρθος, ἢ ἀναβλί-
 τας κατὰ ἰδὸν αὐτοῦ μορφῆν ἰδὸν
 ἰδοὺ αὐτοὺς, ἢ ἡμικεῖνου ἑπιπυ-
 εμοφορῶτων γῆρων, ἢ ἀπὸ τῆς μεγαλο-
 κρεπῆς. Δουκίνας ἔδωτο φοβῆ, ἢ σίβας, καὶ
 ἑκράται ἐν τῇ χερεὶ ἀπλωμένη Περγαμῶν ἐν
 ὀσμῆτος. Περβατα, ἢ ἑκρυβον τὸ πρῶ-
 σκεῖν μου, ἢ ἑκρυβον τὸ πρῶ-
 σκεῖν μου, ἢ ὡς παραπλησίασα ἔγω πρὸς τὸν
 καὶ ἰδὸν τὰ γυνάτια μου κατὰ γῆς τῷ
 ἀναγνώσῃ: τότε ὁ πρῶτος ἴφρησι, οὐκ
 ἀνδραπῆ ἀνάμει, καὶ ἕταγε πῆρσι εἰς τὴν
 δάλασαν, ἔκπυλε τὸ σῆμα σὺ, ἔπειτα κρῖ-
 ψον, ἢ ἀνίγνυθῃ, ὅτι ἔπειτα σὺ ἰφουλάττετο ἢ
 ἀναγνώσις ταύτης τῆς δέλητα, ἀλλὰ πρῶτος πῆρ-
 τὸν καὶ πλῆδης, ἢ τὸ καθῆρθε. ὅσως μὴ
 ἰαληψῆ ἀπὸ σὺ ἢ ἰδοὺ αὐτοὺς.
 Ἀπλῶν, ἢ ἔκπυλε τὸ σῆμα εἰς τὴν

6
 δάλασαν, καὶ εἰδὸς ἑκρυβῆ εἰς τὸν δάλασα,
 ὅσως ἀπλωσῆ τὴν Περγαμῶν κατὰ γῆς, καὶ
 ἀπὸ μοι, ἀνίγνυθῃ, ἀνίγνυθῃ γῆν οὐκ ἀνδρα-
 πῆ τὴν κατὰ τῆς ἀμαρτίας τῷ δάλα τῷ Χερσὶ
 τῷ ἑξαγορευθέντος πολυτῆμα ἀπὸ τῷ οὐ τοῦ
 Θεοῦ, δάλα πῆρσι, ἢ οὐκ ἀνίγνυθῃ, ὅτι ἢ
 ἀμαρτία ἐνὸς τοῦτο δάλα ἄγνυμοτος, βοῶ ἰδοὺ
 αὐτοὺς τῷ Θεῷ, ἢ ἕκαστα βιάζεται ὁ
 Θεὸς αὐτῶν κολάσαι. ἀνίγνυθῃ τὴν γιγχαμῆ-
 νη βιβλίου, ἢ ἡμικεῖται τὰ ἀκόλυθα λόγια.
 Κικακῆτος ἀρχισ, ἢ Κικακῆτος ἀπολίσι
 τὸ βυζαντινὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλεὺς ἢ ἂν
 ἔραπῃ, ἀνίγνυθῃ ἀπὸ τῷ οὐ Κικακῆτος ἕως
 τῷ δάλασα ἀνίγνυθῃ τῷ ὀμοίῳ ὀνοματος, ἢ
 σικακῆτος τῶν ἰφουθῆ, ἔφ' ἢ μῆλα συμ-
 βῆναι ἰδὸν, τὸ ὄσπον ὁ Θεὸς ἀποφασισ, ἢ
 ἢ ἑκρυβῆτα δία βολῆ ἀμαρτίας ἑσῆ: πλη-
 ρῶσεται δὲ κατὰ τὴν ἐπιτάγμα ἰακωτάδα τῷ
 πικηνοῦ δειτῆς, ἢ τῷ γῆτον. ἔφ' ἢ ἔτα
 ἰακωτάδα τὸ ἰακωτάδα βασιλεὺς εἰς χῆρας
 τῶν Σικακῆτος, ἔσονται δὲ αἱ οἰκίαι διαφθα-
 ρῆται, οἱ ἑσῆ Νεοὶ μμωσῆται, ἢ οἱ πῆρσι
 καταπυγῆται, ἔως τῆς βυζαντινῆς ἰακωτάδα

7
 ἀποφασισίας, ἰακῆ δάλα ὁ Θεὸς, ἔως γυ-
 ρῆσι ὁ δάλα τὴν διακοσῆση τῆ ἀϊδαψῆ τῷ
 βαρῆς τῆς παντοδουκῆ αὐτῷ χῆρας, καὶ με-
 ταιοση, ἢ ἀναδραμῆ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἰδοὺ
 μοι μετὰ ταῦτα, ἢ ἐκρυβῆτος γῆται.
 Ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀνδραπῆ μὴ φοβῆ, ἰωπίζο-
 φρεται: νόθεν εἰς τὴν χῆρην, ἢ ἔπει μῆλον
 τῆς προτῆς ἰδοὺ αὐτοὺς, ἢ ἔπει αὐτὸ τὸ τῷ
 κῶσμ πῆρσι, το ὀμοίῳ μῆλα τὸ διαφθαρῆ,
 μῆλα ὁ Θεὸς τὸ ἰακωτάδα τὴ κακωγῆθεν κερσῆ
 ἰακῆ γῆσι, ἢ τῶν προτῆς πικηνοτῆτα, καὶ
 καθάλας εἰρηνοτῆ ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἰακω-
 ταγῆτος τῷ Νεβουχοδονοσορῆ, ἔως ἔπει ὁ
 λαὸς ἔως ἰακωταγῆτος τῆς ἀσῆβῆσις Ἀγα-
 ρῆσι ἕως τῷ διακρυμῆνο κερσῆ, καὶ διαμῆσι
 ἀκμαλῆτος ὑπὸ τῶν ζυγῶν ἕως τῆς πικη-
 νῆτος σχεδὸν ἰακωτάδα, ἀνίγνυθῃ τὴν με-
 γάλῃ τῶν ἀνίγνυθῃ, ἔπειτα ἕως ἀνίγνυθῆτος
 ἰδὸν ἀπὸ τῷ πῶν τῆς πικηνῆς μὴ ἔσπον κα-
 τὰ γῆς, καὶ μετὰ μεγάλη ἰακωτάδα ἢ ἀνί-
 γνυθῆτος ἰακῆ τῶν βυζαντινῶν ἰακῆ

Εἶτα ἐξῆρσας ἀπὸ τιν Φωνῆ ἑὸς αἰδου-
 σιματώτη γραλαίῃ, ἢ ἀναβλήσας ἄδον ἐνα-
 γέροτα μακρολευκόνεσσα, ἰλιπορόσωπον, ὡς
 ἀκτιβολόντα. ἔτος ἤλατο τὴ δεξιὰ μὲ ὤμου,
 ἢ εἰπεμο ἑμῆκος. ἔγχε υἱὸ ἀνδρῶν, καὶ
 βλεῖον πρὸς ἢ ὀτι ἢ ἀνδρῶν, γραψον
 αὐτὸ εἰς ἀταμίσην τῶν Μεταγενετέρων ἐν τῶν
 πικῶν τῆ ἰγῶ γυρέθην ἢ ἐπεσον
 ἐμπροσθεν τῆ σεβασμῆ ἑκείνη γέροντος, ὡς
 λαβῶν με τῆ χειρὸς, ἔστρεψε με πρὸς
 ἢ παραντίνα ἐλαλειμο ἦτος.

Ἀγαθαγγελε, ὄλετε τῆ Θεῖ, οὐζεύου
 ταυτην τῆν ὄρασι με ἑκείνης τῶν
 ἀναίτηον τὸ πνεύμα σου, σκόπησον τὸ ὄραμα
 τῆ ἰστορίας καὶ ἔνοησον, ὅτε
 ἐκεῖ λείπει εἰς τὸ ἀνακληρωμῆ τῆ ὄφθαλμοῦ
 ἐν τῆ ἰδῶ καὶ συμβῆσαι. ἔπειτα σινερομο
 ἑκείνη τῆ ὄρασις τῆ υἱὸ τῆ ἰστορίας ἢ πα-
 ραβαλε τῆ ἀποκάλυψιν μεθ' ὧν ἐκείνοι ἔ-
 δον καὶ ἔπον, καὶ ἔγραψον πρὸς τὸν ἑβραϊκῶν
 λαῶν, ἢ γράψον αὐτὸ αὐτὸ ὄρασις, πρὸς τῆ
 ὄρασι τῶν χρονοῦμε λαῶν τῶν ὄρασι τῶν ὄ-
 ρασι.

κείνο αὐτὸ αἷματι ἐξηγόρασαν, καθὼς ἡ διατα-
 χῆς σοι Φανεροῖ ἢ διδάσκουσιν, ἵνα μὴ ὑπερ τῆ
 μέλλοτος ἀμφιβάλῃς. ἀνέβλεψα τὸ λοιπὸν
 πρὸς ἢ ἐν τῶ ἄμα ἴδον ἐν τῶν κυμάτων
 τῆς θαλάσσης, ἢ ἐξήρχετο μέγας τις τερατώ-
 δης, λευκός ἢ αἰπίεργος αὐτῆ χρω-
 ματισμῶν πολλοῦ χρωμασιν ὡς πεποικιλμένοι
 κηλῶν, ὡς εἶχον ὄματα πυροφόρα, ἢ ἐν τῆ
 μετώπῃ αὐτῆ ἐξήρχετο δύο ὄρα ἑκείνα, ὡς
 κἀκεῖ πετυρωμένα, ἢ μεταξὺ τῶν δύο κερα-
 τῶν ἐν εἰς ἀσπρ ἐπὶ τῶ μετώπῃ τῶν δια-
 ὄρασι ἢ εἰδεινῶν τῆν ὄρασι τῆ ἀνδρῶν.

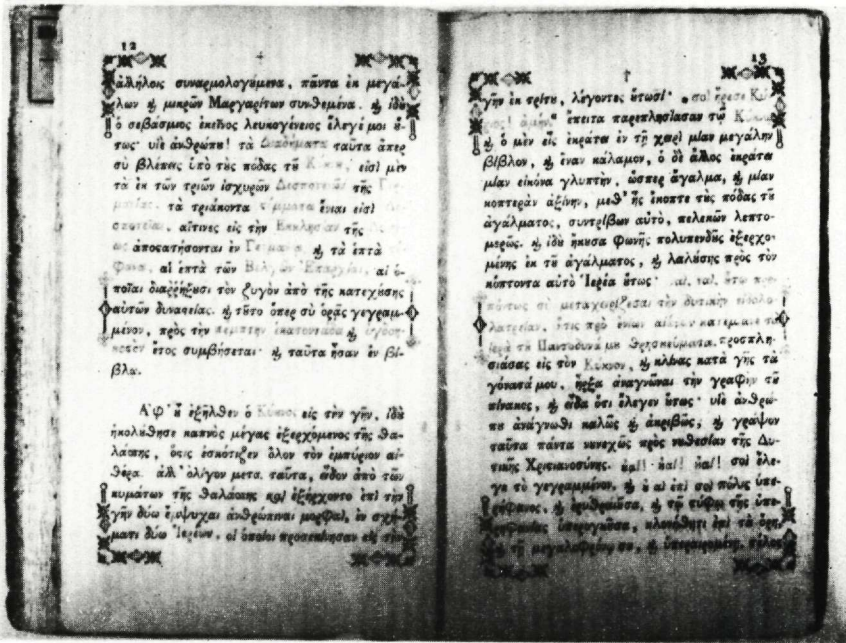
Ἐκείναι ὁ ἰστορίας ἐν τῶ ἰστορίας ἐκείνη ἰστο-
 ρία ἦτοι περὶ τῶν ἰστορίας ἐν χάριτας προβατινῶν,
 μακρῶν πηχῶν ἰστορίας, ἢ πλατῶ πηχῶν ἰστορίας, ἢ
 τῆν γεγραμμένον λατινῶν χαρακτῆρι μετὰ ἀν-
 δρῶν ἰστορίας ἢ Μερβῆνα μετρητῆ τῶ
 λόγῳ, ἀπὸς ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν τῶ ὄρα αὐ-
 τῶ Ἀγαθαγγελοῦ, ὡς ἰστορίαν αὐτῶ κα-
 τὰ τῶ ὄρα ἐκ τῆ ἀποκάλυψιν ἰστορίας.

Ἐκείνη ὁ ἰστορίας τῶν ὄρασι τῶν ὄρασι.

ὡς βασιλικῶν ὄρασι τῶν ὄρασι, ἢ ἰστορίας
 κατὰ τῶν πολλῶν πολυτίμων λιθῶν, ἢ εἶχε κα-
 τὰ τῶν ὄρασι τῶν ὄρασι ἐν κοίτην ἀπὸ τῆ λα-
 τινικῆ ἀλφάβητι, μελῶν τῶ χροματι ἢ ἰδῶ
 ὄρασι, ὅτι ἐν τῆ Περγαμῶν κρενδισίαζεν ἠγῶν
 ἐπρόδεται, καὶ ἄδον τὸ γεγραμμένον ὡς
 τεχνοῦσται ἐν κῆν εἰς υἱὸς ἀνδρῶν, ἢ ἰδῶ
 Μοιχαῶν μετὰ καίης βίβλου ἢ καλαμου
 σινοδουμένους παραγίνετο. ἢ ὁ σατανῆς ἠγε-
 μοῦ ὑπερσφίζεται τῶν ἐπιχειρημάτων ἑκείνου.
 καὶ ἰδῶ ὁ ἰστορίας ἐν ἰστορίας αὐτῶν κατα-
 ὄρασι, ἢ ἰδῶ ὁ ἰστορίας Μοιχαῶν σινδουμάται
 ἐκ ἀπείρου λαῶν, ἢ καταρῶσται τῆν ἰστορίας
 πόλιν, σινδουμάται ὄρασι, ἢ ὄρασι, ἢ ὄρασι
 περὶ τῶ ἐκ ἰδῶ αὐτῶ ἀντικῶν. ὄρασι τῆ
 διαφθορῶν ὁ Μοιχαῶν ἀδουάτων ὄρασι, ἢ ἰδῶ
 ὄρασι τῶν ἰστορίας ἀνοδισάτω τῆν πο-
 ρφῆαν ἢ τὸ δάδῆμα ἢ ἰδῶ αὐτὸς διαμερίζον
 τὰ δύο βασιλικῶν ἰστορίας, μετῆλθεν αὐ-
 τῶ τῶν κορῶν εἰς κατ ἰδῶν διαγωγῶν, ἢ ἰδῶ
 ὄρασι αὐτῶ ἀντικῶν τῶ ἰστορίας διαδῆματος
 ἰστορίας, ἢ ἰδῶ ὄρασι ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἀπὸ
 ὄρασι ἰστορίας Κίσιος εἰς τῆν Γερμανίαν. ἰστορίας.

ἰστορίας ἢ εἰς τῆν Δύλτον, ἢ ἰστορίας ἦτος. ἰστορίας
 ἀνδρῶν, ἐπὶ δύο ἰστορίας τελευθῶσται ἢ
 ἰστορίας τῶ κερατωσται τῆν οἰκῆ. εἰτα ἐν Γερ-
 μανίῃ σχεδὸν μετ ὄρασι ὄρασι διασφα, τε-
 λος πάντων τελευτῶται, ἢ διὰ δύο ἰστορίας, ἢ
 εἰς τῆν διαδοχῆ τῆς ἀνεμῆς Μεγαλιότητος.
 ἔπειτα κερνεται εἰσελευσονται.

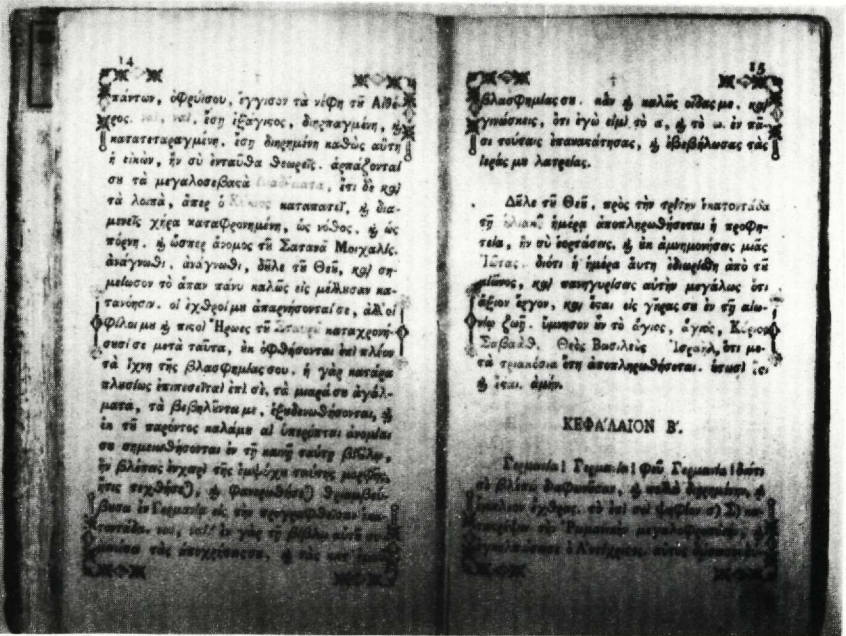
Ἐγὼ ὄρασι τῶν κερατῶν ἐκείνης ἀ-
 κεῖλας ἐν τῆ Δύλτον, ἰστορίας κερνῶσται! ἀπὸ
 εἰς ματῆν ἰστορίας, ἢ ἰδῶ εἰς ἰστορίας ἰστορίας
 ὄρασι με εἰπεμο ἰστορίας, ἰστορίας υἱὸ ἀνδρῶν, ἦτος ὄ
 ἐκ ἰστορίας βλασάνων ἀλάδος, ἦτος ταχῶν ἐπὶ
 ὄρασι, σινδουμάται. ἢ μὴ ἀπλοῦς, ἢ ἰδῶ ὄρασι ὅτι ἐπὶ
 ἐπὶ ὄρασι, ἢ ἰστορίας εἰς πῦρ, ἢ ἰστορίας τῆ πρώτῃ
 Διαδῆματος ἢ ἐν (1), ἰστορίας δὲ τῆ δευτέρῃ
 ἢ ἐν (2), ἢ ἰστορίας τῆ τρίτῃ ἐν (3), ὄρασι
 ἰστορίας τῆ Διαδῆματα παρῶμοια, ὡς καπο-
 ἰστορίας, ἢ ἢ ποσῶν πολυτιμῶν, ἢ ἰστορίας ἐπὶ
 ἐπὶ ἰστορίας αὐτῶν ἦσαν τῆν ἰστορίας μελῶν, ἐν
 ἰστορίας, ἐν β, ἢ ἐν η, ἢ περὶ αὐτῶ ἦσαν κατὰ γῆς
 ἰστορίας εἰρημῶν περὶ τῶν τελευτῶν σχεδῶν
 ἰστορίας. ἔπειτα ἐν αὐτῶ ὄρασι ἰστορίας ὄρασι.



12
 ἄλλος σωματολογαμα. πάντα ἐν μεγα-
 λων ἢ μικρῶν Μαργαρίτων συνδεμένα. ἢ ἰδὼν
 ὁ σεβασμὸς ἰκίθως λευκογένους ἔλγει μοι ὁ
 τως υἱὸς ἀνδρῶν! τὰ διαγράμματα ταῦτα ἀπὸ
 σὺ βλεπῶς ἐπὶ τὰς πόδας τῆς Κ. κ. κ. εἰσὶ μὲν
 τὰ ἐν τῶν πρώτων ἰσχυρῶν Διαποικίᾶς τῆς Γε-
 ρμανίας. τὰ τελευταῖα ἑμματα ἔκαστα εἰσὶ ἐπι-
 σκευῶν. αἱ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας
 ἀποκαταστήσονται ἐν Γερμανίᾳ. ἢ τὰ ἐπὶ τὰ
 Φ. κ. κ. αἱ ἐπὶ τῶν Β. κ. κ. ἑκατόμβαι. αἱ ὅ-
 ποια διακρίσονται τὸν ζυγὸν ἀπὸ τῆς κατεχόμενης
 αὐτῶν δυναστείας. ἢ τὴν ὅπως σὺ ὁρᾷς γεγραμ-
 μένους, πρὸς τὴν ἀριστέραν ἰκατομβάην ἢ ἕξου-
 σίαν ἔτος συμβήσεται. ἢ ταῦτα ἦσαν ἐν βί-
 βλαι.

Α' Φ' ἢ ἐξήλθει ὁ Κύριος εἰς τὴν γῆν. ἰδὼν
 ἠκολούθησε παρὸς μέγας ἐξερχόμενος τῆς Θα-
 λασσης, ὅπως ἐπορεύθη ἅλιν τὸν ἑμπύριον αἰ-
 θῆρα. ἀλλ' ἄλλῃ μετὰ ταῦτα, ἔδωκε ἀπὸ τῶν
 κερμάτων τῆς Βασιλείας καὶ ἐξήρχετο ἐπὶ τὴν
 γῆν διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἀνδρώπων μαρτυρῶν, ἐν σχη-
 ματι δύο ἰσχυρῶν. οἱ ὅταν προσεβήσαν εἰς τὴν

13
 γῆν ἐν τέρτῳ, ἄγροντες ἔσονται. καὶ ἔσονται Κ. κ. κ.
 ἢ ἰδὼν ἡμεῖς ἐπειτα παρεληφθῶσαν τῆ Κ. κ. κ.
 ἢ ὁ μὲν αὖ ἐκράτα ἐν τῇ γῆν μίαν μεγάλην
 βίβλαι, ἢ ἑνὶ πάλαιον, ὁ δὲ ἄλλος ἐκράτα
 μίαν εἰκόνα γλυπτῆν. ὡς περὶ ἀγάλμα, ἢ μίαν
 κοπιεῖαν ἀξίον, μὴδ' ἢ ἰσποτε τὰς πόδας τῶν
 ἀγάλματος, συστρίβων αὐτὸ, πικρῶν λεπτο-
 μερῶν. ἢ ἰδὼ ἡμεῖς Φωνῆς πολυκενδρῶς ἐξερχο-
 μένης ἐκ τῆ ἀγάλματος, ἢ λαλῶσας πρὸς τὸν
 κούποντα αὐτὸ ἱερὰ ἔτος. καὶ ταῦτα ἔσονται
 πάντως οἱ μεταχρήματα τῶν ἀνακτῶν ἐπὶ τὴν
 λατρείαν. ἔτις πρὸς τὴν αἰτίαν καὶ ἑμματα τῆς
 ἐπὶ τῆς Παρθενῶν καὶ Θεοτοκίαν. προσκλη-
 σίας εἰς τὸν Κ. κ. κ. ἢ ἄλλως κατὰ γῆν τὰ
 γόνυα μου. ἔσονται ἀναγνώσται τῆν γραφῶν τῶν
 αἰσῶν, ἢ ἔσονται ἐλεγον ἔτος. υἱὸς ἀνδρῶν
 ἀναγνώσται μὲν ἢ ἀναβῆναι, ἢ γραφῶν
 ταῦτα πάντα κενεῖς πρὸς τὴν ἀνάστασιν τῆς Δε-
 υτέρης Χριστιανοσύνης. καὶ! καὶ! καὶ! οἱ δὲ
 γὰρ τὸ γεγραμμένον. ἢ ὁ αἰετὸς οἱ σὺν ἑσὶ
 ἔσονται. ἢ ἑμματα, ἢ τῆν τέρτῳ τῆς ἁγίας
 ἁγίας ἀναγνώσται, κληροδοτῶν ἔτι τὰ ἔτος
 τῆς μακαρίων ἐσ. ἢ ἀποκαταστήσονται.



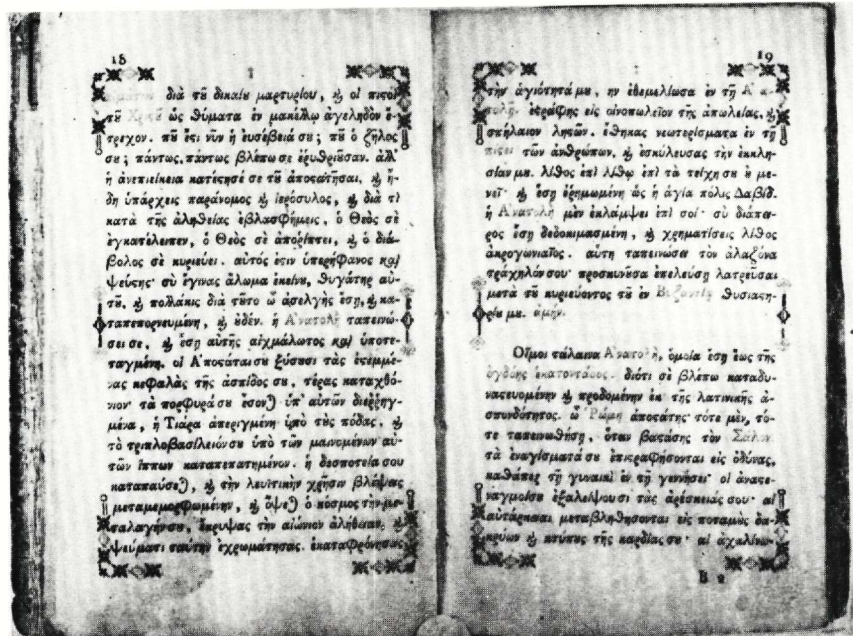
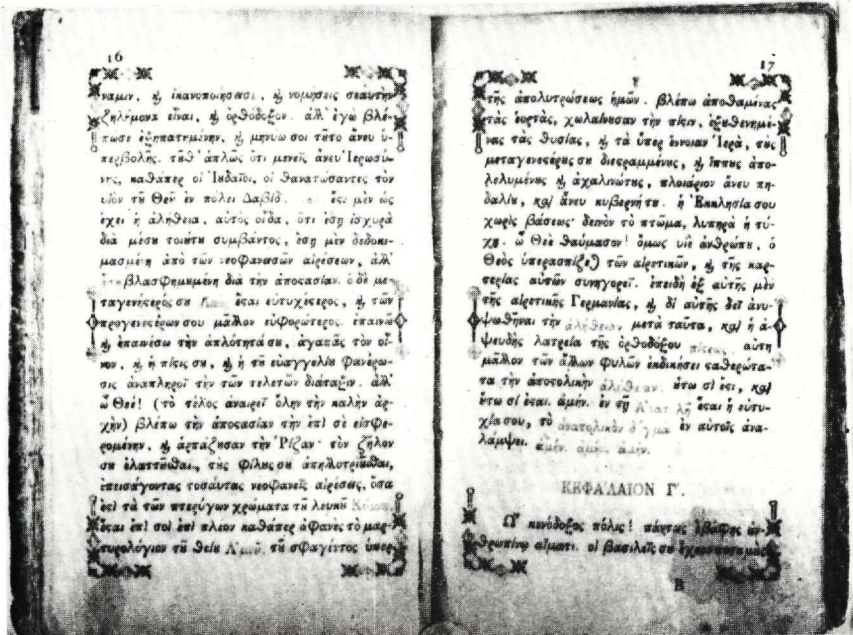
14
 πάντων, ὀφείλουσι, ἔγγιστοι τὰ νύφη τῆ Αἰθι-
 ῶπος. καὶ, καὶ, ἐπὶ ἱσχυρῶν, διαπραγμαίη, ἢ
 καταταξαγμῆν, ἐπὶ διακρίσῃ καδὺς αὐτῆ
 ἢ εἰκόν, ἢν σὺ ἐνταῦθα δευεῖ. ἀναγνώσται
 σὺ τὰ μεγαλοεβραϊκά ἰσχυρῶν, ἔτι δὲ καὶ
 τὰ λαπὰ, ἀπὸς ὁ Κύριος καταποτῆ, ἢ δια-
 κρινῆ χεῖρα καταφρασημένη, ὡς τοῦτος. ἢ ὡς
 πύρη. ἢ ὡς περὶ ἄνομος τῆ Σατανα Μαργαρί-
 ἀναγνώσται, ἀναγνώσται, ἄλλο τῶ Θεῷ, καὶ ση-
 μεῖον τὸ ἄπει πάντο καλῶς εἰς μέλλουσαν κα-
 ταφῆσται. οἱ ἰσχυροὶ μὲν ἀπαρησονται ἑσ, ἀλλ' οἱ
 Φίλοι μὲν ἢ πκοὶ ἥρωες τῶν ἀνακτῶν κατεχόμε-
 νου εἰς μετὰ ταῦτα, ἐν ὀφείδονται ἐπὶ ἄλλοις
 τὰ ἰσχυρῆς βλασφημίας σου. ἢ γὰρ κατὰ
 πλῆθος ἰκατομβῆται ἐπὶ σὲ, τὰ μικρὰ σου ἀγέλα-
 ματα, τὰ βιβλιόματα μ. ἰσχυρῶν ἀνακτῶν, ἢ
 ἐν τῶ παρὸντος καλέμα αἱ ἰκατομβῆται ἀνομιῶν
 σου σφραγισθῶσονται ἐν τῇ κατὰ ταύτην βίβλαι,
 ἐν βλεπῶν ἰσχυρῆς ἐπὶ ἄλλοις κατὰ ταῦτα
 ἐπὶ περὶ τῆς, ἢ ἀνακτῶν τῆς ἁγίας
 βίβλαι ἐν Γερμανίᾳ ἐκ τῶν ἀνακτῶν τῆς ἁγίας
 ἀνακτῶν σου, ἔτι δὲ γὰρ τῆ βίβλαι αὐτῆ
 ἀνακτῶν σου ἀνακτῶν, ἢ ἔτις τῶν ἀνακτῶν

15
 βλασφημίας σου. ἀπὸ ἢ καλῶς ἀδικῶ. καὶ
 γινώσκεις, ὅτι ἐγὼ εἶμι τὸ α, ἢ τὸ β ἐν τῶ
 οἱ ταύτας ἰκατομβῆτας, ἢ ἰβερβηλῶσας τὰς
 ἱερὰς μου λατρείας.

Ἄλλο τῶ Θεῷ, πρὸς τὴν ἁγίαν ἰκατομβῆται
 ἐπὶ ἁγίας ἡμεῖς ἀποκαταστήσονται ἢ προφη-
 τεία, ἐν τῶ ἰκατομβῆται, ἢ ἐν ἀνομιῶντος μίας
 ἰκατομβῆται. ὅτι ἢ ἡμεῖς αὐτῶ ἰκατομβῆται ἀπὸ τῶ
 αἰσῶν, καὶ ἀνομιῶντος αὐτῶν μεγάλως ἐπὶ
 ἁγίων ἔργων, καὶ ἔσονται εἰς γινώσκεις ἐν τῶ αἰ-
 σῶν ζῶν. ἰκατομβῆται ἐν τῶ ἁγίως, ἁγίως, Κ. κ. κ.
 Σαβαλδ. Οὗτος Βασίλειε ἱερῶν, ὅτι τὰ ἔτος
 τῶν ἁγίων ἐπὶ ἀποκαταστήσονται. ἔσονται ἔτι
 ἢ ἔσονται ἀπὸ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Γερμανία! Γερμανία! Φῶς Γερμανία! ἔσονται
 ἐν βλεπῶν ἀνομιῶντος, ἢ κατὰ τῶν ἀνομιῶντος
 ἀνομιῶντος ἔσονται. ὅτι οἱ αἱ ἀνομιῶντος ἔσονται
 ἀνομιῶντος ἐπὶ Γερμανίᾳ κατὰ τῶν ἀνομιῶντος
 ἀνομιῶντος ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται



20
 ¶ Και ἄρξῃς σε μεταλλαγῆσαι εἰς κρείται, ἢ
 μετανοῶν ὀλοφύσας ὡς λοιμῶδες λύκος, ὁ χρι-
 ληνός σε σμῆσαι τὰς ὀδοὺς, ἢ ἐν κρηῶ, καὶ
 χαλκῶ συνεφθῆσονται ἀσπαγίνας σε. κείνος
 σκληρὴ σιδήρ διαβήσεται τὸν ἰσθμὸν τῶν μυ-
 κτηρῶν σε, ἢ τὸ χάλος τὸ ἀσπίδι σου εἰς
 Ἴου Ἰλίδου. ἔχθρα ἐν τῇ γενέσει τελευτή-
 σεται ἡ δόξα σου.

Ἰδὲν ἑκτακεφάλος, Βαβυλωνίος πύργος,
 τὸ αἰῶνι ἐν ἐκδικίᾳ σε, καὶ Σατανάου σε.
 οὐκ ἀνδρῶν ἰκνῶν τὸν κερῶν, ἢ ἱσχυροῦ
 σου τὰς ἐκποδοτάς, ἢ βλεψίς τὸ πᾶν Φα-
 νερωμένος ἀπὸ ἀντιλογίας. ἀνάμωρον γῆν ἐπι-
 δομαζῆσθαι, ἢ κερῶσθαι, διότι ἡ δόξα τοῦ
 αἰῶνι ἐκ σε μετὰ ταῦτα εἰς τὸν κόσμον
 Φανερωθήσεται. γῆν πᾶν, γῆν καθὲρ ἕως
 θανάτου, ἢ ἔξῃς τὸν εὐφρανὸν τῆς αἰῶνι ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

¶ Ὡς γῆρας βασιλεία, ἢ ἀπειρος, ἢ ἄβυσσος
 ἀόρατος, ὡς νεκρῶν ἀκαταρῆτα! πρὸς σε

21
 ¶ Ἄλλο Γερμανία, δότι οὐ ἐστὶν ὁ πόντος, ἐν
 ἔφθῃσονται ἐν Σαυμάσια. ἐφθῆσονται οἱ
 ἀλαζόνες ποιμένες σου κοσμοκράτου ἐξ εἰς
 τῶν Κεφῶν. ὁ ἄνεμος ἐπαρχία εἰς ἄλλοις πό-
 λεις, ἐστὶν κερῶσθαι ἀπὸ κλείων λογῶν
 ἰσχυρῶν. οὐ κρήνη ἐστὶν ἄδωκος, ὁ Κεφῶν
 μέλας ἰδιοῦσθαι, ἢ ἐπὶ σὺ παρεθῆσθαι
 ἀπολυθήσονται οἱ κερῶσθαι, οἱ ἰσχυροὶ
 σου ἴσονται καθῆρ. ὁ Γερμανία! ἔσε σαρ-
 κῶς ἡγῶν ἄδωκος σε, ἀλλὰ ἴσονται, ὅτι
 εἰς υἱὸς σε ἐν τῷ αἵματι ἀφῆρας, καὶ σὺ ἐπι-
 κερῶσθαι ἢ ἀναβλήσονται σὺ ἰσχυροὶ λογ-
 ῶν, ἢ γῆνται κερῶν τῶν κερῶν, συ-
 κερῶν ἢ ἐν τῷ ἀλαζονίᾳ σου κερῶν. ἰσχυ-
 ρός, ἢ κερῶσθαι ἐστὶν κερῶν τῶν κερῶν
 σου ἀπῆρας, ἢ ἔξῃς τῆς ἀφῆρας δὸς σὺ
 κερῶσθαι, ἔμψ.

Καίσονται, φησὶ ὁ Ἄγγελος τῶν ἐπι-
 λαμῶν, ἢ ἰσχυρῶν ἀπὸ μόνου τῶν ἐπι-
 λαμῶν λογῶν, ἢ κερῶν ἐν τῇ γῆν αἰῶνι
 τῶν ἐπι-λαμῶν. καὶ ταῦτα τῶν ἰσχυρῶν
 σου. ἢ ἀπῆρας σε ἐφθῃσονται ἰσχυρῶν σου.

22
 ¶ Λομαί σε παιδεῦσαι. καὶ ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἄμψ
 ἰσχυρῶν σε ἰσχυρῶν τῆς δόξης μου, δότι ἔχω συμ-
 παθεῖν ἕως σὺ. δῶκεν ἐν τοῖς ἀγγέλους μου
 ἰσχυρῶν ἢ λαμῶν, σε ἰσχυρῶν ἀπῆρας μου φέρῃ-
 σα, ἢ ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν ἀπῆρας. δότι οὐ
 σιμῶναι μετ' ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν μου, ἢ ἀπῆ
 ἰσχυρῶν ἐπ' ἀγαθῇ πλῆθ, ἀλλ' ἐπὶ σίδηρ. ἢ
 ἐγὼ εἰμι ὁ ἰσχυρῶν σε, ἢ οὐ ἐστὶν ἡ ἀγαπῆ
 μου, ἢ τρυφῶν μου, καὶ οὐ μέλλει ἐν κερῶν τὸ
 κἄλλος μου.

Καὶ ἰδὲν ἄδων τῆσασιν Κεφῶν Σαυμάσια
 ἰσχυρῶν μέγας. ἰσχυρῶν ἐν Σαυμάσια,
 ἢ κερῶν ἐπὶ γῆν ἰσχυρῶν, ἀπῆ ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν. ἢ ἰδὲν ἴσων ὁ μὲν ἐξ Ἀλαζόνες, ὁ δὲ
 ἐκ τῶ Παρῶ. ὁ ἴσων ἐξ Ἰακῶβ, ἢ ὁ ἴσων
 ἐκ Σαυμάσια. ἢ ἰδὲν τῆσασιν ἰσχυρῶν ἰ-
 σχυρῶν ἀπῆρας, ἰσχυρῶν ἐπᾶν τῶν ἰσχυ-
 ϶ων Κεφῶν. ἢ ἰδὲν ἐν ἰσχυρῶν Βερίφους ἰσχυ-
 ϶ων ἰσχυρῶν κερῶν, ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν, ἢ ἰσχυρῶν κερῶν ἰσχυρῶν. Γερμανία!
 καὶ καὶ ἰσχυρῶν κερῶν ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυ-
 ϶ων ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν Κεφῶν, ἢ ἐν κερῶν

23
 ¶ ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν, ἢ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν δὸς τῶν ἰσχυρῶν. ἰσχυρῶν ἐπὶ ὁ
 ἢ τὸ ὦ. ἀμψ.

Ἐξῃς ἐξ ἀπῆρας τῶν ἰσχυρῶν. ἢ ὁ ἰσχυρῶν
 σε ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν οἱ ἰσχυρῶν
 κερῶν, δὲ ὁ ἰσχυρῶν τῶν τῶ Θεῷ ἀπῆρας,
 ἢ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν τῶν κερῶν σε τῶν ἰσχυρῶν, ἢ
 μὲν, ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἢ κερῶν. ἢ κερῶν
 σε ἰσχυρῶν ἀπῆρας, ὁ ἰσχυρῶν σε ἀπῆρας,
 ἢ ἐπὶ ἰσχυρῶν ἢ Σαυμάσια, ἢ ἢ Ἀπῆρας ἰσχυ-
 ϶ων ἐπὶ τῶ ἰσχυρῶν σε τῶν κερῶν. ἢ ἐξ ἰσχυ-
 ϶ων, ἢ γαλῶν, δότι οὐ ἀπῆρας ἐν
 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. ἢ βλεψίς τῶν ἀπῆρας
 ἰσχυρῶν αἰσῶν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ οὐ ἀπῆρας
 ἰσχυρῶν, καὶ μετὰ σὺ φάλλος τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῇ
 Κεφῶν, ἢ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν μου. ἀμψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

¶ Ὡς κερῶν! καὶ ἀπῆρας! ἰσχυρῶν ἀπῆρας
 ἰσχυρῶν κερῶν! ἰσχυρῶν ἀπῆρας ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν, ἢ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν.

24
 ρίαν νήαν, νίαν Φριχτήν ἔρυσαν. ἢ ἰδὼν
 ῥίπτατο καταφθεῖται τὸν Βαβαλιὸν μανιῶν
 τοῦ τρέποντος τῆς Γερμανίας. τὸν τρέ-
 μων τῶν ἰγμίων, τὸν ἀσπλαγχνὸν
 τὸν ἰπερσάτην τὸν ἐχθρὸν τῆ αὐ-
 θεατῆν γένος. ἢ ἰδὼν λίθος τρέγμων ἀποδο-
 δοκισμασμένος ὑπὸ τῶν οἰκοδόμων. ἐγενήθη εἰς
 περὶ αὐτὴν γωνίας, νηῶν, καταβαλεῖ, συντρί-
 βει, καταφθεῖται, καὶ ταπεινὸν τὸν θεοῦ
 εἰς ὡς προπέτης φεύγων ἔσθρατος,
 ἀποικας, ἢ περιεργος, ἀπόδημος τρέχει, ζή-
 τει ἀπὸ τῶν βαβαίων βοθρῶν, συλλήμωτος
 τῶν διοικήσεων, πύτων τῶν δυνάμεων ὡς ἀπε-
 γνωσμένος, ἐν κούφῳ, καὶ σαλαστωρῶν τῆ
 ζῶνι παραδίδωσι ζῆτῶν ἀνυπερβῆται, τεργεῖται
 μνῆτοι ἐνδρας εἰς ζῆτῶν τῆ πολυμῆς πο-
 λεμάχῃ ἢ ἀγυαλῆ ἢ αὐτὸς γήσται αἰτίας
 τῆ καυῆ, ὅμως ἐν ἐπὶ ἀθερῶν τῶν. σῶσται
 ἀπὸ τῆς περιεργῆς ὁ νῆος τροπῶν, ἢ με-
 τὰ ἐπιπέδῳ πνεύματι μαντιῶν, ἢ τοῦ
 ἐπὶ γωνιαῖς ἑαλῆ τῆς Πυλαίας, ἢ μετὰ
 τῶν ἄλλων γῶνι δυνάμει δυνάμει, ἢ ἀπὸ
 αὐτῆν εἰς τὸν θεῖον ἢ περιεργῆν τὸν αὐ-

25
 ῥῶν πρὶν αὐτῶν ἀρμάσῃ. ἐγείρεται ὁ
 φεῖται εἰς τὴν παρὰ, ἀλλ' ἂν ἰδῶν, ἰδῶν
 εἰς ἀπὸν τὸ σῶμα καταλείπει, ὅς ἐστι σχεδὸν
 πρότερον τὸν νόμον κατετάραξε. ἢ ἰδὼν αὐτὸν
 πάντων αἰ δόξαι τῆ δυνυχῆ, Αἰοταρία, αὐτῶν

Ἄλλος Κύριος, ἄλλος Μακεδὼν ὁ τῶν Ρω-
 τῶν Μονάρχῃ τῶν ἀπὸ τῶν τοῦν νηπῆς, ἢ
 ἰεμῶνχος γήσται, ὑποτάττει βαρβαρῶν, πλα-
 σίνοι τὰ σῶμα, ἔσται τῶν ἢ ἐπαρχίας ἀε-
 μῶσι πτωτος, καταταλεῖ Φοβερὸν τὸν Βασι-
 λεύον, ἢ ἀναγλυθὸν εἰς τὸν σῶμα τῶν κόσμῳ
 αὐτὸ γήσται νῆος Φριχτῶν ἱμῆτων. ὁ κόσμος
 βλεπει, ἐλευθῆρος αὐτὸς γήσται ἢ πρῶτος
 ἀντεγῆτος τῆ ἀποδῶναι ἴσται τὸ ἔσται, καὶ
 τῆς ἰδῶν αὐτῆ φίλος δῶναι εὐ σῶσται τῆ
 ἰσῶτος καταταραχῶντος, χαίρει ἐν ἰσῶν ὁ
 Μονάρχῃ. ἀλλ' ὅμως μολὶς πλεῖσται ὁ εἰς ἡ-
 λῆσις αὐτῆ πτωτος ἢ ἰγναταλῆσι τὸν Βα-
 σιλεῖον, εἰς βίη ἀπῶν ἰσῶτος, γῶνι ἰσῶτος
 ἰσῶτος εἰς τὸν θεῖον, ἢ ἀληθῶν τῶν ἰσῶ-
 τῶν Π. ἢ βρωγὸν τὸν Βασιλεῖον, τῶν ἰσῶ-
 τῶν, ἀλλ' ἰσῶν ἰσῶν εἰς ἰσῶν δῶναι

26
 ῥῶν ἐγκαταλείπει τὸν Βασιλεῖον, δυνυχῆς Κύ-
 ριος εἰς πλῆον βιάζεται τὰ κακῶν τῶν. δυν-
 γυκαίς ἀπὸ τῆς Μοναρχίας ἔρυσαι τὴν
 κατοχῆν. ἢ δευτέρα εἰς ἰσῶτος, ἢ τρίτη εὐ-
 τυχη, ὑπόδεται τὸν τρίτον Πέτρον εἰς τὴν Κο-
 ρυῶν. ὁ τέτατος πῆτος ἄρχεται τὰς δόξας
 ποίει. ὁ δὲ πέμπτος εἰς τὸν ἰσῶν μῆλῃ
 ἀπῶσται τὸ τῆ ἰσῶν κατὰ τὸν ἰσῶν, ἢ τῶν
 ἰσῶν ἰσῶν ἀφῶσται τὴν δυνάμει. ἔσται ἀ-
 νεφανῶν ἀλλογαμῶ τῆς Δ. αὐτῆς τὸν Μπῶ-
 βαρον ἐκροτὸν ἱμῆτων, ἔσται τῆ θεῖον δε-
 σμῆς ἄρχησις, ἢ πλῆον τῶν τῶν κατεβῆ-
 ζῶν τῆ θεῖον, δῶσι τοῖς υἱοῖς ἢ ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν τὰ Διαδῶματα, ὅπως ἐκῆσται ἐν κατὰ
 τῆ Θεῖ τῆς πῆτος ἢ ἐκῆσται ἀδῶσται. Γα-
 λῆς τεταπεινωμένη. Ἀλῶσται ἢ κατῶτος ἀπο-
 λῶται τὴν κῆρον. ὅμως ἢ ἔσται τῆ Αὐγῶν
 ἀποδῶσται εἰς εὐχῆται, ἢ ἀποδῶσται, καὶ, καὶ
 δυνάμει. ἢ γὰρ κατὰ σῶντος φρενῆσι ἢ
 πῆ τῆ σῆς ἀποκαταστάσεως βίβῶν ἰσῶν, ἐπὶ
 δυνῶσται ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀσφαλῆς εἰς τὴν δε-
 στωταίαν. ἀφ' ἢ ἢ ἀποδῶσται ἀλλογαμῶν, ἢ ἢ
 ἀποκαταστάσει κατῶσται ἢ τῆς ἀφῶσται

27
 ῥῶν ἰσῶσται ἀποκαταστάσει. ὁ ἐν αὐτῶ ἰσῶ-
 ζῶν φόβος προέχει αὐτὸν ποίει, ἢ ἀπο-
 τῆ κατῶτος αὐτῆ κούφῳ τῆ προδῶν ἰσῶ-
 νηχῆ. ἢ γῶνσι ἀποφείρεται. ἢ τῆ ἰσῶν
 ἰσῶτος δυνῶσται ἀνακαίμῶτος ἰσῶ τῆ θεῖον,
 εἰ καὶ μετὰ ταῦτα ὀδυνηρὸν θάνατον βιάσται
 τῶν υἱὸν αὐτῶ ἀφῶσται τὸν τῆ ζῶν τῆ αὐ-
 βῆσται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἦσσα Φωνῆς Ἀγγέλι τῆ Φυλάκῶν
 τῆν δευτέραν τῶν τῆ κόσμῳ, λεγῶντος ὅτις
 υἱὸν ἀνθρώπων, ἀνάβλεπον, ἀνάβλεπον πρὸς ἄε-
 κτον, ἢ ἢ πῶς τὰ μέγαν Βασιλεῖον ἀνακαίμῶτος
 κατὰ τῆ δυνῶν ἰσῶν δόγματος. ἔσται αὐ-
 τὸ καταφρενῶσται, ἢ γῶνσται ἐχθρῶν θε-
 ρῶν. ἀποδῶσται νόμος κατῶν, ἢ πῆν κα-
 τῶν ἀποκαίμῶτος. καὶ ἰδὼν τῆς μετῶν ἰσῶν
 ἰσῶντος Βασιλεῖς, ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆτον
 ἀναδῶν τῆς εὐχῆς. ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆτον
 Κῆρῳ. καὶ ἰδὼν ὁ νῆος μετῶν ἰσῶν Βασιλεῖον
 γῶνσι ταχῆς ἰσῶντος εἰς ἀποκαίμῶτος

12
 σα την εκτην εκατονταδα, η ερηνα του αριθμου, η ιδιαιτερα τον
 οσον παρκειει της οφθαλμικης τῆς κεφαλῆς, η ελαβεν εις αυτην βιαως το σκηπτρον, η καταδεμασε το τῆς βασιλειου, η εγενεν εθνοκρατης τελειος, η κληρονομος της
 Διγατρως. Ισχυροισαν τον τῆς αριθμου, η οσον την εκατονταδα την παρνομον εναλλαχην της Αστρεως, η Ετερετας, η ιδι τρεις τανκοι Αλιερας, κατενιν οφαιρειται, η ιδι της Ετερετας, αι δυναμεις αφαιρουνται, απο τῆς Ιδιου Φαγματικῶν τῶν προχρισμων, η ιδι νεανικος Βασιλευς Ιμφως, η Ισχυρος, η οσον αυτον την βασιλεια εν τῆς Ισδομη ολοκληρη εκατονταδι, με τα τῶν τεταρακωσων αριθμων, συνδρακα τελειν εις Κελιας, η ιδου Βλῆτω οτι ο βασιλευς γινεται παραβιατης των νομων, καταφρονητης των συνδρακων, η αδωτων τῶν ομολογιας, γινεται αυτεθως μεταλυ των κρατητων, γινεται βιατης των εθων
 Αποστατικῶν, η προσημητικῶν ος το εθρον κτῆμα
 επειτα εν τοις ελλειτοις φηφως, καδασπε

39
 πιστοτος διαποτης, η ως αυτεθως γινωσκουσαι τελεσει τη γεματικῆ Ιαπεριου, τῶ δικου χει Παβρω εγγυρησε το διδωμα, σπειδουσι οι Γαλλοι μετα προχειου ερατίας, η η πολλοι θυμοι εκ Γερμανιας, αλ ο δικου χει τι μελα γενιδα; η καταβαλες αυτου, επετη τη χειροισιν εις τη νικαι, η περασας την Ελω, η καταδρασεις την η καταπερασεις των Φβρων, η τριμων, η τα μαιωτικα μιση των αγγαλα η απο των αποτηματικῶν χαρῶν ηχρῆται, η δευτερος οη γινη το τη σαματικῆ ομικτρον δωρεταιται τη Λαρω, ο τριτακος εφθης
 απελευσεται, αλλα μετα ταυτα δυνασος φαηεται της Αουκρας, η γκαμριας, η δευτερος αγνη, βαλτωσι αποσασθινεμην η αλλη συρεβαση αυτης κηρας κατηγυμιτος ο αειτωσιν απο τῆς θυμοι, ο μελων τειλοποσι, η αντιελος αυθωσιν
 ες πρωτους αυτεθως εθρος, η αιχμηλωσ, ο δικου χει γαλλος, κατνοσσο το Βαλεος της αυτεθως γινωσκου, η το σαματικῶν γινωσκουσιν την η αυτην κρατακτηρα, οσιν

14
 της βασιλευς γενικως το βασιλειου αποτοιμωσ, η τα τεταρακωσῶν ετη, ακακος ηκιοι, η βειδος δικου χει, μετα των γενιτων αυτην καταβασιουσι απο τη Φρων, η εθροκοι αυη γινεται, οτι τριτη γινη νεαυς μελα βασιλειαις, ο προκαταγγελλοι, Ιθνος Γερμανικῶν, Βαδαλοι ασοτοι, και, και, εθπακτημιους ελα, ο, ο, η ο Αλιετωσ η κραση εν τη ειθισιμη φησ, αυτηνικαι λεγιωνες μελοι τα προτηρ ουσιατος Φαηοσονται ιδουεν τη βαλεν τελος εις τα οσικρα εθρον εν τη Γερμανικῶ αυτησ, αλ εν τωστω αυτηνεγυτης η συμμεταθρακη μνη τη παρασιση τοις εχθροι, οηλεση, ο προεκατης βασιλευς Φοβηται της τη εθρου δοσης, η ινυχως κατη τας τας διακίτων αυτησ, ομωσ μετα το περτηκοσων αλλακωβαση της χαλιουσ, η ισχυροτερη της προτηρας βασιλειαις, η βασιλευς τη εθροικη αταραξια, η αυτην αυτησ, ο αι δυναμεις της τειλοσ, η αυτην συμφορα, δε γαλλια Αηερια δικου χει αυτησ, ο ομωσ βασιλευς ζει τη τῶν αποστατικῶν τα αυτη ομοια, εν μη η μνησ, η αυτην

35
 αυτην τοις την ατραπον, η αυτην ησαι προς τα τη Ρηου μνη αυτης καροτηναι, ο κριετατος ηγεμων των αυτηνικῶν αθροσῶν εν τη εθου, η εθουλα τελειω εθουλα εν τῆστω αυτησ, αποκαλυπτησιν οι ποησοι της σφραγιας, η εν τη μετα ταυτα μεταμορφωσα αι αυτηνικῶν πολησται καροτηνονται εν μωδῶ κερθαισ, ηδη, αυτηνικη προσφιλῆς βλετωσι προσκαλεσησιν, καιδῶσ, δοξασεται η βασιλευς και, η επιφαναστας αυτησ
 Φιλιππαι, η των εθουλατων διοικησων αυτησ μνησ γινεται, ταυτη εν τη κηλασ αειθμο της χειροσ διδωκαδος ο χειρος προγεφυρε, αυτουσ σφραγισα, η αυτηνικη κοιηται, αυτωσ αυτησ, η αυτηνικη βασιλευσ εν ταυτη, η λεγα νεαυς τα αυτηνικη βερεσ, αυτησ αυτησ εις την εθρου αυτησ, η αυτηνικη, ταυτηνικη αυτησ

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρὰ ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερὰ παραχῆ. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρίξε δεινῶς, ὡσπερ ἦχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαυμένον Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρῆσει τὸν ὄνο προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηκοστὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφόμενη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμουμένην προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγε μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἐνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονία θεωρῶ ἐμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφροννημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῶ συμφέροι. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατὰφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγε μοι ὄλεθρον ποιοῦσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κολααλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσεται τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαινε ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξῆμισε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἣτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτετεύει, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πεντήκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμὰς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ Ἥλιου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαρῷ ἢ λαμπράς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἡρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εἰλικρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συνηγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἀλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιούχος.